

College van toezicht op de kansspelen

advies nr.: C.950/03
datum: 9 oktober 2003
betreffende: verhuizing Holland Casino Zandvoort naar Haarlem

Bij brief van 12 september 2003, nr. 5244713/03/SRS, heeft de Minister van Justitie mede namens de Minister van Economische Zaken aan het College ter advies voorgelegd, overeenkomstig artikel 34, eerste lid, van de Wet op de kansspelen, een voorstel d.d. 13 augustus 2003 van de Nationale Stichting tot Exploitatie van Casinospelen in Nederland (verder aan te duiden als Holland Casino) tot wijziging van artikel 2 van de haar verleende vergunning als bedoeld in artikel 27h, eerste lid, van de Wet op de kansspelen (Beschikking casinospelen 1996, Stcrt. 1997, 248). Deze wijziging beoogt de vestiging van een nieuw Holland Casino in Haarlem, onder gelijktijdige opheffing van het Holland Casino in Zandvoort.

Met een brief van 18 september 2003, nr. C.871/03, heeft het College overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van het Besluit College van toezicht op de kansspelen Holland Casino in de gelegenheid gesteld om haar zienswijze kenbaar te maken. Namens Holland Casino is ter vergadering van het College d.d. 6 oktober 2003 een mondelinge toelichting gegeven door de heer dr. ir. H.P.M. Kivits (bestuursvoorzitter), de heer drs. W.G. Kooijman (chief financial officer), de heer W.M. van Erve MMS (bestuurssecretaris en stafdirecteur corporate affairs) en de heer mr. A.R. Ytsma (bedrijfsjurist).

Over het voorstel tot verhuizing van het Holland Casino Zandvoort naar Haarlem merkt het College het volgende op.

Met de inwerkingtreding van de Wet van 2 juli 1974 tot wijziging van de Wet op de kansspelen (Stb. 1974, 441) konden de eerste legale casino's in Nederland worden gevestigd. Op grond van het destijds geldende artikel 27p, vierde lid, van de Wet op de kansspelen werden de gemeenten waar een casino kon worden gevestigd aangewezen door de Ministers van Justitie en van Economische Zaken, op voordracht van de toenmalige Raad voor de Casinospelen. Op daartoe strekkende voordrachten van de Raad voor de Casinospelen zijn als eerste drie gemeenten aangewezen Zandvoort, Valkenburg en Scheveningen. Criterium daarbij was de aanwezigheid van een hoogwaardig toeristische centrum en een geografische spreiding. In de tweede helft van de jaren zeventig van de vorige eeuw is achtereenvolgens in deze drie gemeenten een casino geopend. Medio de jaren tachtig van de vorige eeuw is besloten tot een beheerste uitbreiding van het aantal casinovestigingen. Daarbij is door de Raad voor de Casinospelen een casinovestigingsbeleid ontwikkeld, gebaseerd op de aanwezigheid van een omvangrijke bevolkingsconcentratie met een belangrijke economische en tevens toeristische functie, gecombineerd met een zekere geografische spreiding. Op basis daarvan zijn nog negen gemeenten voorgedragen door de Raad voor de Casinospelen voor de vestiging van een casino.

Met ingang van 1 januari 1996 is de Raad voor de Casinospelen opgeheven en is het College van toezicht op de kansspelen daarvoor in de plaats gekomen. De memorie van toelichting bij het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de kansspelen in verband met het instellen van een College van toezicht op de kansspelen (Kamerstukken II, vergaderjaar 1993 – 1994, 23 605, nr. 3) bevat de volgende uiteenzetting over het casinovestigingsbeleid:

College van toezicht op de kansspelen

Hoewel de vergunning geen voorschrift meer zal bevatten in welke gemeenten een casino mag worden gevestigd, zal wel een spreidingsbepaling worden opgenomen, inhoudende dat de casinovestigingen goed regionaal verspreid moeten zijn. Het zal dus niet zijn toegestaan dat Holland Casino bijvoorbeeld enkel in de Randstad casino's zou vestigen. Dit spreidingsbeleid is overeenkomstig het thans gehanteerde beleid bij de aanwijzing van gemeenten waar een casino mag worden gevestigd.....In de toekomstige situatie zal het dus zo zijn dat de vergunninghouder (Holland Casino) zelf zich moet wenden tot de raad van de betrokken gemeente, teneinde de instemming met de vestiging van een speelcasino te verkrijgen. Indien deze instemming wordt verkregen, staat het de vergunninghouder vrij daar een casino te vestigen. Een en ander uiteraard binnen het in de vergunning opgenomen maximum en met inachtneming van het spreidingsvoorschrift.

De in het oorspronkelijk regeringsontwerp voorgestelde regeling heeft evenwel geen stand gehouden. Blijkens de nota naar aanleiding van het eindverslag werd het bij nadere beschouwing wenselijk geacht om alsnog een regeling inzake het vestigingsbeleid te treffen, om zodoende tot uitdrukking te brengen dat het primair aan de centrale overheid is om te bepalen in welke gemeenten een speelcasino mag worden gevestigd. Bij tweede nota van wijziging is dan ook het oorspronkelijk voorgestelde artikel 27i, tweede lid, onder a, betreffende het in de vergunning op te nemen voorschrift inzake het aantal te vestigen speelcasino's, gewijzigd in het in de vergunning op te nemen voorschrift inzake de gemeenten waar een speelcasino kan worden gevestigd. In de vigerende Beschikking casinospelen 1996 zijn dan ook de twaalf gemeenten genoemd waar Holland Casino een casinovestiging heeft.

Op 20 december 1995, dus enkele dagen voor de inwerkingtreding van de hiervoor genoemde wet, heeft het toenmalig Kabinet de nota *Kansspelen herijkt* aan de Tweede Kamer aangeboden (Kamerstukken II, vergaderjaar 1995 – 1996, 24 557, nrs. 1-2). In deze nota wordt aangegeven dat het Kabinet met de Raad voor de Casinospelen van mening is dat met twaalf casino's voor Nederland het maximale aantal vestigingen is bereikt.

Op grond van het voorgaande gaat het College uit van het volgende wets- en beleidskader. Het aantal casino's bedraagt maximaal twaalf en moet goed regionaal gespreid zijn. De casinovestiging behoeft de instemming van de raad van de betrokken gemeente en van de vergunningverlenende bewindslieden.

Uit een oogpunt van kansspelbeleid verzet zich naar de opvatting van het College niets tegen het inwilligen van het op bedrijfseconomische gronden ingegeven verzoek van Holland Casino om de vestiging in Zandvoort te sluiten en in plaats daarvan een vestiging in Haarlem te openen. Of er anderszins redenen zouden zijn die zich daartegen zouden verzetten staat niet ter beoordeling van het College.

w.g. drs. M.W.M. Vos-van Gortel,
voorzitter

w.g. mr. E.A. van Vondelen,
secretaris